

IHF

Internationaal Hulpfonds
voor vrijeschoolpedagogie

De rOndbrief

NAJAAR 2025

In dit nummer

Van de redactie	3
Afscheid	4
Van het bestuur	5
In Memoriam	5
Argentinië	6
Chili	7
Mexico	8
Brazilië	9
Namibië	10
Zuid-Afrika	11
Kenia	13
Malawi	14
Georgië	15
Maleisië	16
Wilt u ons steunen?	17
Administratie	18
Colofon	19

Foto voorkant : Leerling van Inkanyesi met boeken van de schoolbieb.

Van de redactie

Terwijl op het noordelijk halfrond in veel landen oorlog is of dreigt, en het ook in ons land lijkt of overal ruzie gemaakt moet worden of elkaar zelfs naar het leven staat, krijg ik bij het lezen in deze rOndbrief het idee dat onder de evenaar, waar de meeste scholen staan die het IHF ondersteunt, de mensen van die ellende weinig besef hebben. Als de foto's in de dagbladen u tegenstaan en u steeds vaker een artikel overslaat, omdat u er alleen maar somber van wordt kan ik u deze rOndbrief van harte aanbevelen. Kijk eens naar de stralende lach van het kind op de voorkant: Wat is ze blij met de stapel boeken die ze van de bieb mag lenen! En lees hoe in Brazilië de scholen op verschillende manieren een oplossing vinden om meer te doen voor de kinderen met een beperking. Of hoe in Chili, waar afstanden tussen de

scholen heel groot zijn, ze toch proberen samen te werken. En hoe leraren van een school in Tanzania helemaal naar Malawi afreizen om daar de leraren op te leiden tot vrijeschoolleraren. En lees eens over de AAAT waar mensen uit 16 landen van Afrika in Namibië bijeenkwamen om antroposofie te studeren. Of lees het stuk over het lichtjesfeest in Maleisië! Ik ga niet vertellen hoeveel enthousiasme uit de stukjes spreekt, maar ik garandeer dat u zich na lezing van deze rOndbrief een stuk beter voelt en wie weet merken de mensen die op de Waldorfscholen werken daar ook weer iets van. Veel leesplezier!.

Reiny Jobse

Met de stofzuiger loop ik de lege kamer binnen. Geen bed, geen kast, geen rondslingerende kleren. Deze kamer was van onze jongste. Ik zuig en sop en mijmer over wat ik kan doen met al die ruimte. Dan schiet me de advertentie uit de R0ndbrief (lente 2012) te binnen.

Gezocht: IEMAND VOOR DE PORTEFEUILLE MARKTEN. "Dat kan ik wel doen" denk ik en besluit direct te reageren. Een week later vindt het sollicitatiegesprek plaats, weer twee weken later rijd ik naar mijn voorgangster om daar dozen met euritmieschoenen, slossen en andere spullen op te halen. De slaapkamer staat weer vol en mijn tijd wordt weer gevuld. In de volgende jaren reis ik door het land naar Vrijescholen, VOK dagen, festivals. De verkoop is het middel om mensen te vertellen over het Internationaal Hulpfonds. Verder verstuur ik bestellingen door het hele land.

Zes keer per jaar vergaderen we met alle portefeuillehouders. Ik hoor daar hun verhalen, wat ging er goed en wat kan beter. Welke school in welk land heeft meer of minder geld nodig? Gaat dat ene kleine schooltje in de sloppenwijk het redden? Aan de kinderen zal het niet liggen. Zij willen spelen en leren. Maar vaak zijn geld of de overheid de spelbrekers. We bekijken kritisch onze rol als geldschieter en het kolonialisme. Dit zijn voor mij voedende vergaderingen.

Dertien jaar heb ik mee mogen werken aan een inspirerende organisatie. Een organisatie die het verdient om meer donateurs en dus meer geld te krijgen. En toch stop ik. In mijn leven is weer een moment gekomen om mijn tijd op een andere manier in te gaan vullen. Ik ga, maar mijn hart blijft kloppen voor het IHF. Ieder kind waar dan ook in de wereld, heeft het recht om door onderwijs een vrijdenkend mens te worden.

Stasja van Suchtelen.

Afscheid van Stasja.

De meeste portefeuillehouders van het IHF komen op de vergaderingen met interessante verhalen over de verre landen waar ze geweest zijn om scholen te bezoeken. De inbreng van Stasja was van een heel andere orde, niet minder interessant overigens. Zij bezocht als 'portefeuillehouder markten' scholen en conferenties in Nederland, waar ze met een kraam stond vol prachtige spullen die uit die verre landen kwamen en waar ze folders uitdeelde en aan de bezoekers vertelde over het werk van het IHF. Het was de aangewezen gelegenheid om als IHF bekend te worden onder de mensen. De mooie poppen, kerststalletjes, schapenwollen slossen en leren euritmieschoenen uit Peru, stoffen tassen en zijden sjaals uit Nepal werden op de kraam verkocht of via de website naar de donateurs verzonden.

Als gastvrouw organiseerde ze meermalen de Jaarvergadering op de zorgboerderij in Ede waar ze werkte. De maaltijden met gezonde en smakelijke producten maakten de bijeenkomsten tot een festijn. In de vergaderingen toonde ze zich een betrokken en kritisch medelid.

Stasja, dank voor alles wat je voor het IHF hebt gedaan. We gaan je missen!

Reiny Jobse

Vertrouwen

Begin september kwamen de portefeuillehouders en het bestuur van het IHF in Eindhoven bijeen voor de jaarvergadering. We spraken onder andere over de inbedding in hun eigen lokale cultuur van vrijescholen in niet-Europese landen.

Het aantal Waldorfscholen in die landen groeit en de lokale (vaak ook de traditionele) cultuur speelt bij het ontwikkelen van een eigen curriculum een belangrijke rol. Het curriculum dat in 1919 voor de eerste Waldorfschool werd gebruikt, wordt vaak in grote lijnen wel overgenomen, maar het wordt ook geadapteerd en geassimileerd aan de eigen traditie. In Zanzibar kan het Waldorfonderwijs er daarom anders uitzien dan in Ecuador. De verhalen uit de eigen traditie kunnen als vertelstof heel goed deel zijn van het curriculum. Als je je als leerkracht verdiept in de reden waarom de Edda in Europa in de vierde klas verteld wordt, dan kun je wellicht ook lokaal vergelijkbaar materiaal vinden. Viering van plaatselijke jaarfeesten of het ontdekken van de eigen flora en fauna zijn vaak belangrijke pijlers van de vrijeschool.

Voor ons als IHF is het belangrijk om de leraren in de scholen te steunen vanuit eerbied en respect voor ieders cultuur en geschiedenis. Wij vertrouwen op de kracht van de mensen die deze scholen dragen. We benaderen deze scholen ook vanuit de gedachte dat wij ook veel van hen kunnen leren en niet alleen zij iets van ons. Een kleine organisatie zoals het IHF kan een steentje bijdragen aan het vertrouwen dat de dragers van de Waldorf-initiatieven in zichzelf kunnen hebben en in hun mooi, zinvol werk voor en met de kinderen. Dat merken de portefeuillehouders elke keer weer bij een werkbezoek. Door onze aandacht groeien ze innerlijk. Voor u als donateur is het (denken wij) fijn om te weten dat uw geld niet alleen zorgt voor een nieuw klaslokaal, voor nieuwe krijtjes of voor het salaris voor de leerkrachten, maar dat het daarnaast ook een belangrijke niet-materiële functie heeft: het zorgt ervoor dat deze initiatieven zich gesteund weten en het vertrouwen voelen dat u als gulle gever heeft. Het Waldorfonderwijs in niet-Europese landen is erbij gebaat dat er geld en vertrouwen blijft komen voor mensen die vertrouwen hebben in onderwijs op basis van het antroposofische mensbeeld.

Francis van Maris

voorzitter

Kaapstad, Zuid-Afrika.

Centre for Creative Education. Helen Stotko was jarenlang de persoon die je leerde kennen als je met het Centrum for Creative Education in contact kwam. Door haar was het mogelijk dat al het geschonken geld van donateurs terecht kwam waar het het hardste nodig was. Bij studenten en bij de opleiding. Zij overzag de situaties van de Vrije Scholen in Zuid-Afrika en kon ook daar goede adviezen geven.

Na een kort ziekbed overleed zij op 5 oktober.

We zullen haar zeker missen. In dankbaarheid herdenken we haar.

Irene Storm

Estrella Andina in Lujan de Cuyo (Mendoza Province)

In het Westen van Argentinië, tegen de machtige Andes aan, ligt de provincie Mendoza met de berg Aconcagua als hoogste punt (meer dan 6000 meter hoog). Grote delen van het gebied zijn steppen. Daar waar water is, zijn steden ontstaan. Sinds de eeuwwisseling zijn er steeds meer mensen geïnteresseerd in de antroposofie. Enthousiaste geëngageerde ouders namen in 2012 het initiatief voor een eerste Waldorf Kindergarten. In 2016 startte de eerste klas, drie jaar later waren er al 100 kinderen op deze school.

Toen begonnen de problemen in het hele land steeds groter te worden. Met een inflatie van meer dan 55% werd het steeds lastiger voor de ouders om de school overeind te houden. Doordat de belangstelling voor de school niet minder werd, moesten er ook enthousiaste nieuwe leerkrachten gezocht worden. Tegelijk ontstond de behoefte om deze nieuwe leerkrachten op te leiden in de Waldorfpedagogiek. Een verdere uitbouw met nieuwe klaslokalen werd ook problematisch. Op het moment dat een plan goedgekeurd was, steeg door de inflatie de prijs voor de bouw zodanig, dat het onbetaalbaar werd.

Met de hulp van Freunde der Waldorfpädagogik uit Duitsland konden toch de nodige lokalen gebouwd

worden. De opleiding van de leerkrachten blijft nu nog een grote kostenpost. Door de gestage groei is de actuele behoefte duidelijk: hoe kunnen we een vijftal nieuwe leerkrachten een Waldorf-lerarenopleiding aanbieden? In de huidige situatie is het salaris voor een juf of meester onvoldoende om, -ook met tweeverdieners-, een gezin te onderhouden. Daarom hebben sommige onderwijzers 's middags een ander beroep om rond te kunnen komen. Er blijft daarna nauwelijks tijd over om nog een echte vrijeschool-lerarenopleiding te doen.

Om enig idee te hebben van de dimensies: voor €1.500 kan een leerkracht zijn vierjarige opleiding doen. De wil om aan zo'n opleiding deel te nemen is er; de middelen ontbreken echter.

Francis van Maris

Voor het eerst gaan scholen samenwerken

Vrijescholen die samenwerken? Is dat dan nieuw? Het antwoord in Chili is duidelijk: ja!

Sinds enkele jaren steunt het IHF enkele Waldorf-initiatieven in Chili. Hoewel Chili niet tot de ontwikkelingslanden behoort, is het daar voor veel scholen een kunst om in deze woelige tijden overeind te blijven. Ze moeten zichzelf financieren zonder enige vorm van tegemoetkoming van de overheid. Vaak heeft dat tot gevolg dat alléén de kinderen uit de rijke bovenlaag van de bevolking vrijeschoolonderwijs kunnen krijgen.

In Chili komt daar nog een culturele factor bij. De Waldorfscholen zijn verspreid over het hele land. De afstanden tussen de scholen onderling zijn naar Nederlandse maatstaven enorm. Dus werkt iedere school voor zichzelf. Een associatie of landelijke federatie is er niet. Veel scholen staan in de overlevingsstand. Als er dan een calamiteit is, moet er geld geleend worden. Vorig jaar is bijvoorbeeld het gebouw van de kleuterafdeling van La Siembra door noodweer verwoest; tijdens de bouwphase voor nieuwe klaslokalen tot en met de elfde klas was dat een financiële strop. Gezien de fase van opbouw waarin beide scholen zitten, zijn de leerkrachten en ouders voortdurend in actie; er blijft weinig tijd over voor landelijke samenwerking.

De scholen La Siembra in Requínoa en Corcolén in Romeral pakken het nu anders aan. Zij zoeken naar

vormen van samenwerking. De scholen bevinden zich allebei in eenzelfde fase van hun biografie. Er is steeds meer belangstelling van ouders en kinderen voor Waldorf-onderwijs. Meer kinderen betekent meer behoefte aan klaslokalen.

Samenwerken – wat betekent dat? Bijvoorbeeld: sinds vier jaar ondersteunen ervaren mentoren beide scholen op gebied van de pedagogiek. Bij beide scholen zijn er bouwplannen voor de komende jaren. Zowel op bestuurlijk als op economisch vlak is er steeds vaker overleg tussen La Siembra en Corcolén. Samen kunnen zij immers meer voor elkaar krijgen dan iedere school afzonderlijk. Sponsoracties, contacten met architecten en bouwfirmas verlopen vlotter. En de kosten worden gedrukt. Ondanks de vele tegenslagen is er veel enthousiasme bij de hele gemeenschap om door te zetten.

Het IHF steunt deze initiatieven met raad en daad. Wij sponsoren de mentoren van beide scholen met warm geld uit Nederland. Het is immers dringend nodig dat de enthousiaste kandidaat-leerkrachten voor hun Waldorf-opleiding gesteund worden zonder dat het van hun matige salaris afgaat. Wij zijn ervan overtuigd dat deze prachtige scholen dan echt tot bloei kunnen komen.

Frans van Maris

Wilt u doneren, doe dat dan onder vermelding van "Latijns-Amerika"

Tzintzuni – uniek Waldorfproject in Michoacán

Een gedreven groep mensen met een diepgaande verbinding met de antroposofie is in het kleine stadje Pátzcuaro begonnen met het enige Waldorfproject in de deelstaat Michoacán. Sinds lange tijd is er in het bergachtige landschap een biologisch-dynamisch bedrijf actief. Daar zijn wel kleine klasjes ontstaan die met vrijeschoolpedagogiek werkten, maar dit bleef erg beperkt en groeide niet uit tot een school. Maar onlangs hebben de mensen van de bd-boerderij en leerkrachten van andere scholen in Mexico de handen ineengeslagen om het eerste schoolinitiatief van Michoacán op te richten.

Tzintzuni is de naam van het initiatief. In de Nahuatl-taal betekent dit kolibri. Het geeft een beeld aan van de verbinding van de aarde, de hemel, de lucht en het licht. De ouders en de leerkrachten die hun schouders hieronder zetten, weten van aanpakken. Zij hebben een klein gebouwtje waar de school al gestart is met een groep kleuters en een eerste klas. In de buurt van het grote centrale parkachtige marktplein presenteert de Tzintzuni-gemeenschap zich uitdrukkelijk met muziek- en dansactiviteiten. Dankzij de organisatie van meerdere opendeur-momenten, waar behoorlijk wat geïnteresseerden op afkwamen, hebben zij momenteel een groeiend ouderbestand.

Er zijn ervaren vrijeschool-leerkrachten die hen met raad en daad ter zijde staan en meedenken. Vaak zijn zij wel nog verbonden aan andere scholen. Enthousiaste jonge mensen uit Pátzcuaro zijn al gestart met de Waldorf-lerarenopleiding, maar gezien de lage salarissen in het land, kunnen deze enthousiastelingen de opleiding zelf niet bekostigen. Vandaar een oproep tot financiële steun aan het IHF.

Mocht u hiervoor willen doneren, dan kan dat naar de bekende IHF-bankrekening onder vermelding van "Latijns-Amerika".

Francis Van Maris

Inclusief onderwijs

Pedro zit op het plaatsje voor zijn huis. In het stoffige zand tekent hij met een stok paadjes voor de mieren die er in een lange stroom blaadjes op hun rug vervoeren. Soms legt hij een takje overdwars, waar de mieren slim omheen lopen. Hij houdt van insecten en geniet van dit moment van de dag, waarop hij in alle rust buiten kan zijn. Pedro praat niet. Hij is geboren met autisme en communiceren met mensen is een opgave voor hem. Toch gaat Pedro naar school, samen met de kinderen uit de buurt.

Wereldwijd zijn er naar schatting 93 tot 150 miljoen kinderen als Pedro – kinderen met een beperking. Tachtig procent van deze kinderen woont in het mondiale Zuiden. De toegang tot onderwijs is voor hen vaak niet goed geregeld en de integratie van deze kinderen met anderen problematisch. De Braziliaanse overheid zag dit ook en ontwikkelde een aantal jaren geleden het Nationaal Onderwijsplan. Hierin staat dat kinderen met een fysieke beperking of ontwikkelingsstoornis toegang moeten krijgen tot een basisschool of middelbare school waar ook kinderen zonder beperking naartoe gaan. Voor kinderen met een grote ondersteuningsbehoefte zoals Pedro, is er gedurende de hele lesdag een individueel begeleider aanwezig.

De door het IHF gesteunde Braziliaanse Vrijescholen gaan hier op verschillende manieren mee om. Vrijeschool Vale de Luz in Nova Friburgo geeft les aan de

aller armsten en heeft daarbij gemerkt dat ouders van kinderen met een beperking vaak niet weten waar hun kinderen recht op hebben of hoe ze hen het beste kunnen begeleiden. Daarom heeft deze school een oudergroep opgezet voor uitwisseling en hulp. Casa Aúrea organiseerde een regionale bijeenkomst voor leerkrachten uit deelstaten Rio de Janeiro en Espírito Santo met als thema 'Het belang van inclusie van kinderen met een beperking en hun karmische proces'. Leraren kwamen daarvoor twee dagen samen om kennis uit te wisselen en inspiratie op te doen. Vrijescholen proberen mensen aan te stellen en op te leiden om deze kinderen te begeleiden. Zodat ook kinderen als Pedro kunnen genieten van ons waardevolle Vrijeschoolonderwijs.

Wilt u een van de scholen in Brazilië steunen vermeld dan: Brazilië.

Marieke van der Sanden

AAAT All African Anthroposophic Training

Van 23-30 augustus vond voor de zevende keer een belangrijke bijeenkomst plaats in Afrika: voor de All African Anthroposophic Training. Dit keer was Namibië gastland.

Uit 16 Afrikaanse landen kwamen 120 mensen bij elkaar die allen geïnteresseerd zijn in de Antroposofie, de Wijsheid van de Mensheid.

In Afrika zijn veel kleine bedrijven, initiatieven, dorpsgemeenschappen waar de antroposofie leeft, vaak veel directer en dichterbij het leven dan in Europa, waar het oorspronkelijk ontstond.

Het waren zeven dagen van onderzoeken, vragen, samen werken en leren.

De volgende kwesties kwamen aan de orde:

Hoe werkt de BD-landbouw onder Afrikaanse omstandigheden?

Hoe kan het Vrije School onderwijs culturele en religieuze diversiteit integreren zonder de basis te verliezen?

Wat hebben kinderen nodig in verschillende ontwikkelingsfasen, met name kinderen met speciale behoeften?

Welke rol speelt antroposofie voor de jonge generatie?

De dagen begonnen met de Mensen Wijdingsdienst vanuit de Christengemeenschap, met eurtmie, natuurobservatie en antroposofische studie. In het dagprogramma werden kunst, wetenschap en spiritualiteit gecombineerd. Er was volop ruimte voor verwondering en ontmoeting.

Het bijzondere was dat het religieuze en spirituele zo ongestoord uitgesproken kon worden. Misschien een teken van deze tijd?

Met een gevoel van hoop voor de toekomst ging men terug naar de thuislanden om de ervaringen te delen.

De landen die deel namen waren Zuid-Afrika, Kenya, Zimbabwe, Tanzania, Uganda, Zanzibar, Botswana, Namibia, Mali, Malawi, Ghana, Mozambique, Ivoorkust, Nigeria, Egypte en Zambia. Voor het volgende jaar staan Malawi, Ghana, Mozambique of Zambia op de lijst om gastgever te zijn.

Irene Storm

Mc Gregor

Impressie van de Michaelstijd op het Zuidelijk Halfronnd, aan de Mc Gregor Fountain Waldorf School in Mc Gregor, Zuid-Afrika.

Aan het einde van dit trimester vierde men Heritage Day, Nationale Erfgoed Dag of Erfenis Dag. Op deze dag viert het land de diversiteit van alle culturen dat het land rijk is, en het verenigen van alle Zuid-Afrikanten. De leerlingen verschenen in de klederdracht van hun stam op school, en de dag stond in het teken van het vieren van de culturele verschillen.

Ook de grote wandeltocht die zij jaarlijks maken met de kinderen was een mooi moment van saamhorigheid. De kleuters en leerlingen tot en met klas 7, vergezeld door een aantal ouders, trokken de wereld in met een open hart en een nieuwsgierige blik. De school ligt dichtbij de natuur en de wandeltocht vertrok vanuit school. Het was genieten om de jonge kinderen zich te zien verwonderen over de kleine schatten in de natuur en van de behulpzaamheid van de oudere kinderen naar de jongsten toe.

De week erna beleefde de school ook het Michaëlfest. De creatieve inspanningen van klas 7, die allerlei spelletjes hadden voorbereid, werden door hun klasgenoten en door alle kinderen van de school met enthousiasme beleefd. Soms was het spannend en werd er moed gevraagd, soms was het juist grappig en vrolijk. De festiviteiten van die week werden afgesloten met een uitwisseling van allerlei kunstzinnige werkjes uit de klassen, een bewijs van het rijke innerlijke werk van de

leerlingen. Het was een periode om trots te zijn op wat de school voortbrengt.

Deze heugelijke momenten bij elkaar waren een viering van cultuur, gemeenschap en vreugde die werd gevoeld door leerlingen en leerkrachten. Terwijl zij het erfgoed van Zuid-Afrika eren, waarderen wij de onderlinge verbondenheid op deze school.

Maaïke Honig

Het verhaal van een (kleine) erfenis met grote gevolgen.

Truus Geraerts overleed op vier oktober 2023. Haar hele leven stond in het teken van de therapeutische euritmie. Dertig jaar geleden stichtte zij samen met Claartje Wijnberg (overleden op 5-10-2019) in een sloppenwijk van Johannesburg de Vrije School Inkanyesi. Beiden wilden ze dat de armste kinderen iets leren waar ze de rest van het leven iets aan kunnen hebben. Zo wilden deze twee vrouwen, die sterk met elkaar verbonden waren ook na hun leven aan de toekomst van kinderen bijdragen.

Houtbewerking is een belangrijk vak op school. De leerlingen leren een ambacht waar ze hun beroep van kunnen maken.

Jaren was er geen geld op de Inkanyesi school, om een goed toegerust houtbewerking lokaal te realiseren.

Maar nu na dertig jaar, door het geld uit de erfenis van Truus, is het lokaal eindelijk gebouwd.

Ook heeft het college een andere wens kunnen realiseren, namelijk een bibliotheek. Een plek in de school waar kinderen een boek kunnen lezen. Voor de meeste kinderen is er thuis geen mogelijkheid om een boek te lezen.

Truus leefde voor de euritmie en met name voor de therapeutische euritmie. Waar ze kon ondersteunde ze euritmie studenten die de opleiding zelf niet konden bekostigen.

Een deel van de erfenis maakte het mogelijk dat er studenten extra ondersteund kunnen worden.

Een van de studenten liet ons weten dat ze ontroerd was. Het was voor haar de stimulans om door te gaan met de therapeutische euritmie opleiding. Zij had het nooit van haar karige docenten loon kunnen bekostigen.

Postuum nogmaals dank aan deze wijze vrouwen en de ondersteuning die zij gaven aan de kinderen.

Irene Storm

portefeuillehouder Zuid-Afrika

Met dank aan Stasja van Suchtelen.

Wilt u de Inkanyesi school steunen, vermeld dan de code; Zuid-Afrika

Als u geïnteresseerd bent in doneren via een erfenis of legaat kunt u meer lezen op de website van het IHF onder ANBI.

www.internationaalhulpfonds.nl

Village of Hope.

In januari van dit jaar is er in West-Kenia een nieuwe Waldorfschool gesticht. Op een biologisch-dynamisch akkerbouwbedrijf In Matungu, in de provincie Kakamega. De eigenaar van het bedrijf had al heel lang de wens om een schoolje te stichten voor de kinderen van de gemeenschap Village of Hope in Matungu. Een Waldorf school uiteraard. Want Victor Musico had zelf de opleiding aan een biologisch-dynamische landbouwschool in Zuid-Engeland gevolgd en terug in zijn land van herkomst was hij vaak op Waldorfscholen geweest, waar hij bij conferenties lezingen over de bio-dynamische teelt gaf. Nu is het stichten van een school geen akkefietje. En het viel behoorlijk tegen wat er allemaal bij zo'n stichting komt kijken.

Allereerst moet er een ruimte zijn waar les gegeven kan worden; op het land stonden drie rondavels, waarvan één dienst kon doen als leraarskamer, één als toiletgebouw voor de kinderen en één als lokaaltje voor de eerste kleuterklas.

Er moesten vergunningen aangevraagd worden bij de overheid: die eiste allerlei aanpassingen voor de veiligheid van de kinderen. De twee grote poorten moesten gerepareerd. Als er een stevige omheining rond het terrein kwam zou er een bouwvergunning komen. Die is er inmiddels. Er werd een commissie gevormd, waarin mensen van de overheid zitten en leden van de

community. Gelukkig werden er gauw mensen gevonden die verstand van zaken hadden en mee konden denken. Er zit iemand bij die alles van onderwijs weet. De commissie was heel enthousiast. Er moesten natuurlijk ook leraren gevonden worden die les kunnen geven. Ook die kwamen er: de een bevoegd en de ander bijna afgestudeerd. En wat het belangrijkste was: ouders die hun kinderen naar de school wilden sturen, waar Waldorf-onderwijs gegeven zou worden, iets waarvan weinig bewoners van de Community hadden gehoord. Veel ouders kwamen er, want in de community was nog geen kleuterschool. Maar er werd reclame gemaakt, een Open Dag georganiseerd en begin januari 2025 zou de eerste klas beginnen met 13 kleuters en een lerares, een kok, en een bewaker.

Het is fantastisch dat er een school komt in een omgeving waar arme boeren samen proberen een bestaan op te bouwen. En nog wel een Waldorf-school, en op een biologisch-dynamisch bedrijf. Samen in een commissie bijeenkomen om verantwoordelijkheid en enthousiasme te delen voor de kinderen is een geschenk voor de hele leefgemeenschap.

Maar u begrijpt het wel: er moeten nog wel donateurs gevonden worden om deze kar te blijven trekken.

Reiny Jobse

Als u wilt steunen vermeld dan als code: Kenia

Kuphunzitsa Village Trust

Malawi behoort sinds lang tot een van de armste landen ter wereld. Een groot deel van de bevolking heeft dan ook geen of nauwelijks onderwijs genoten. In Namasalima Village, een streek waar boeren op de droge akkers proberen om in leven te blijven en kinderen groot te brengen, groeit echter onder leiding van Daiton Swafi een Waldorfschool. Ik kwam Daiton tegen in Zimbabwe, op het landgoed van Kufunda Waldorfschool, waar hij een conferentie over community Building bijwoonde. Hij vertelde dat hij nu wist wat er voor de community nodig was: een Waldorfschool, zoals Kufunda.

We spraken lang met elkaar en in de volgende jaren hebben we bijna elke week whatsappjes uitgewisseld.

In Namasalima is alleen een stenen gebouwtje waarin zo'n twintig weeskinderen wonen. Inmiddels is de groep kinderen die dagelijks uit de streek komen om mee te doen bij het schooltje gegroeid tot meer dan vijftig. Dankzij Daiton en donaties van IHF krijgen de kinderen daar sinds kort namelijk een bordje rijst. De moeders merkten dat hun kinderen daardoor niet meer huilen 's morgens, geen ruzie meer maken en veel liever zijn.

Ze wilden wel een school. Maar hoe kom je aan leraren? Door bemoeienis van het IHF werd er contact gezocht met de Hekima Waldorf School in Dar es Salaam, Tanzania. Een kleine delegatie ging daar op bezoek om het fenomeen Waldorfschool te aanschouwen. Ze kwamen enthousiast terug. Toen bleken er wel twaalf mensen een opleiding tot leraar te willen volgen. Maar hoe worden ze opgeleid? De reis naar de East African Teacher Training (EATT) in Nairobi is veel te duur.

In juni van dit jaar kwamen twee ervaren leerkrachten van Hekima, die ook lesgeven aan de EATT-opleiding, naar Malawi om twee weken lang de studenten te trainen. Er werd een barak gehuurd waar tekenen, schilderen en handwerken gegeven werd en waar ze leerden over tweede taal, over verhalen vertellen, en over denken, voelen en willen etc., hetzelfde programma dat op de opleiding van de EATT in Nairobi gegeven wordt.

In december komen er weer twee leraren uit Tanzania om twee weken lang intensieve training te geven.

In augustus gingen de twaalf studenten met zijn allen naar de AAAT (All African Anthroposophic Training) in

Namibië (zie daarvoor elders in dit nummer), waar ze veel leerden over antroposofie, elke dag eurytmie kregen, en op de grote Bio-farm aanschouwelijk les kregen over de Biodynamische landbouw.

Terwijl de vaders op het land zwoegden zaten de moeders met de sollicitanten in een kring op het gras en spraken met elkaar over de school van de toekomst. Twee vrouwen gingen de kleuters bezighouden. Alles buiten, want het weeshuis staat vol met stapelbedden. Inmiddels is er water aangeboord, er is een kraan waar drinkwater uitkomt, en een slimme goot om het vuile water te hergebruiken voor de schooltuin. Tot groot verdriet van de dorpingen werd de kop van de waterpomp gestolen. Gelukkig was er bij het IHF een noodfondsje om dat verdriet te lenigen. Er zit nu een diefstalbestendige kop op.

Er zijn speeltoestellen voor de kinderen gemaakt. Er staat ook een schoolbord buiten op het gras. Maar een klaslokaal waar je als het zo heet is als dat in Malawi in de zomer is kan er nog niet binnen lesgegeven worden. Voor de regen hoeven ze niet naar binnen, helaas, want dat doet het zelden of nooit in Malawi. Toen er twee jaar geleden een keer wel regen was, was het tijdens een tyfoon; alles spoelde weg en een groot deel van de hutten was ingestort. Het was wel een mooie gelegenheid voor de community om te leren samen te werken.

Enthousiasme en energie genoeg bij dit project. Ze wachten op geld om een zijvleugel aan het weeshuis te bouwen!!

Reiny Jobse

portefeuillehouder Oost-Afrika

Bent u ook enthousiast? Vermeld bij uw donatie dan de code Malawi.

Een bericht uit Georgië.

Sophie Khadurishvili één van de oprichters van de Parzival Youth Society vertelt enthousiast:

"Het aantal projecten blijft groeien. We hebben inmiddels een paardenstal met vijf paarden en deze zomer starten we met de bouw van werkplaatsen voor klei- en houtbewerking. Het seminar gaat succesvol zijn derde jaar in. Momenteel hebben we twaalf studenten, en dit weekend ontvangen we hen in Matsevani. Ook onze biodynamische tuin floreert: vorig jaar genoten we van een rijke oogst. Nu bereiden we de grond voor en maken we ons klaar voor het nieuwe plantseizoen.

Ook op school gaat alles goed. Vorige week bracht de eurytmie-sprookjesgroep uit Stuttgart een bezoek aan Georgië. Onze kinderen woonden de voorstelling bij en volgden die met grote spanning en enthousiasme.

Toch zijn er nog steeds enkele financiële uitdagingen. Vervoer blijft een belangrijk knelpunt voor onze studenten. Voorlopig proberen we dit met eigen middelen op te lossen, maar dat wordt steeds moeilijker. Om de financiële onafhankelijkheid van de school te versterken, hebben we met hulp van vrienden het donatieplatform Parzivalknight.ge opgericht. We werken

eraan om dit onder de aandacht te brengen en zo extra fondsen voor de school te werven. Totdat meer mensen zich bij het platform aansluiten, blijft financiële steun echter noodzakelijk om het einde van het schooljaar te halen."

Sietske van Poelgeest

Wil je graag de Parzival Youth Society steunen? Doneer ovv schoolfonds Georgië.

Adres

Stichting Internationaal Hulpfonds
Broerdijk 148
6523 HE Nijmegen

Wilt u dit actuele adres in uw adressenbestand opnemen?

Het IHF stelt het op prijs als u bij een donatie uw contactgegevens vermeldt. Adres, telefoonnummer en mailadres zijn zeer welkom om, indien dit nodig is, contact met u te kunnen opnemen en om u onze Rondbrief te kunnen toesturen of mailen.

Doneren

U kunt uw bijdrage overmaken op de rekening:

NL03 TRIO 0212 1950 50

t.n.v. Stichting Internationaal Hulpfonds.

Vermeld daarnaast de bestemming van uw donatie:

- Algemene gift aan het IHF
- Algemene gift aan het Opleidingsfonds
- Algemene gift aan het Schoolfonds of
- Gift voor portefeuille:
- Oost Afrika,
- Zuidelijk Afrika,
- Brazilië,
- Latijns Amerika,
- Zuid West Azië of
- ZO Azië.

Of vermeld het land waar de school/ het project gevestigd is. Graag in de omschrijving uw contactgegevens vermelden: adres, postcode, woonplaats, telefoonnummer en mailadres.

PR

Help ons het IHF bekend te maken onder een groter publiek. Artikelen uit de rOndbrief mogen worden gekopieerd onder vermelding van de bron en gebruikt worden bij acties, bijvoorbeeld ter gelegenheid van een jubileum of verjaardag. Ook kunnen artikelen, extra exemplaren van de rOndbrief en informatie- en pr-materiaal, worden aangevraagd bij het secretariaat.

Contactpersoon op een Vrijeschool

Heel graag komen wij in contact met vrijeschoolouders of leraren die op 'hun' school de contactpersoon voor ons kunnen zijn. Neem contact op met PR functionaris Maaïke Honig,
pr@internationaalhulpfonds.nl

Donaties via iDeal

U kunt ook via iDeal een gift overmaken. Ga naar de website: <https://www.internationaalhulpfonds.nl/wat-kunt-u-doen/doneren-aan-het-internationaal-hulpfonds> of scan de QR-code.

ANBI, schenken en nalaten

De Stichting Internationaal Hulpfonds (IHF) is door de belastingdienst aangewezen als Algemeen Nut Beogende Instelling (ANBI). De ANBI-status biedt belastingvoordelen voor zowel de instelling als de gever. De ANBI-status kent een publicatieplicht om inzicht te geven in de stichting. De hiervoor aangewezen documenten (jaarverslag, jaarrekening, privacyverklaring) en informatie over ANBI vindt u op onze website (www.internationaalhulpfonds.nl).

De rOndbrief najaar 2025

41ste jaargang, nr. 2, november 2025

De rOndbrief is een uitgave van het Internationaal Hulpfonds (IHF) en verschijnt tweemaal per jaar. Abonnement + donateurschap: minimaal € 30 per jaar.

Redactie: Reiny Jobse
Opmaak: Gino Smink
Druk: Magazine Masters
Website: Ginolica

Medewerkers

Francis van Maris	voorzitter
Meriam van Herpen, Wout Balsma Reiny Jobse,	financiële administratie secretariaat redactie de rOndbrief, portefeuille Oost-en- Midden Afrika
Hans van Delden, Maaïke Honig Francis van Maris	penningmeester portefeuille pr portefeuille Latijns Amerika
Sietske van Poelgeest	Portefeuille West-Azie en Kaukasus
Marieke van der Sanden Mira Spelbrink Irene Storm	portefeuille Brazilië China en ZO-Azië portefeuille Zuidelijk Afrika
Stasja van Suchtelen Ina Winkler	portefeuille markten portefeuille Latijns Amerika

Internationaal Hulpfonds
Broerdijk 148
6523 HE Nijmegen

IBAN code: NL03 TRIO 0212 1950 50
t.n.v. Stichting Internationaal Hulpfonds

Kamer van Koophandel 30167248

De Stichting Internationaal Hulpfonds (IHF) is een vrijwilligersorganisatie. Het IHF biedt steun aan projecten buiten Nederland die vernieuwing van opvoeding en onderwijs nastreven met de vrije-school pedagogie als uitgangspunt. Over de hele wereld slaan mensen de handen ineen om op de vrijeschool pedagogie gebaseerde projecten op te zetten. Met behulp van donateurs steunt het IHF veel projecten, verspreid over diverse werelddelen.

In **de rOndbrief** doet het Hulpfonds tweemaal per jaar verslag van de ontwikkeling van initiatieven en projecten die door het IHF gesteund worden. Er wordt melding gemaakt van de activiteiten die ten behoeve van deze initiatieven worden ondernomen, maar ook van de ontwikkelingen binnen de eigen organisatie.

Omdat de projecten niet of nauwelijks gesubsidieerd worden en hun voortbestaan in hoge mate afhangt van financiële steun uit het buitenland, hoopt het Internationaal Hulpfonds uw interesse te wekken en doet het een beroep op uw vrijgevigheid.

Contact

Het IHF is van maandag t/m vrijdag bereikbaar van 09.00 - 17.00 uur. B.g.g. kunt u de voicemail inspreken of een sms-bericht sturen. U wordt dan z.s.m. teruggebeld. Ook kunt u altijd mailen naar info@internationaalhulpfonds.nl

Financiële en secretariële administratie

Meriam van Herpen
T: 06-40062918
E: info@internationaalhulpfonds.nl
www.internationaalhulpfonds.nl

Wilt u de rOndbrief liever, of ook, digitaal ontvangen? Laat het ons even weten via: info@internationaalhulpfonds.nl

KOM IN ACTIE! HELP EEN ANDER DAAG JEZELF UIT

**STEUN
LEERKRACHTEN EN
LEERLINGEN IN CHILI,
VIETNAM, NEPAL,
ZUID-AFRIKA,
MALAWI EN BRAZILIE**

**CHECK DE
PROJECTEN
ONLINE!**

WWW.INTERNATIONAALHULPFONDS.NL/WOW2025